

N.º 4 (c) Patent n.º 113.982 Preu: 10 cts.

# esquix

Suplement d'EN PATUFET



El comte de Pocapela va dir que  
el baró de la Pastanaga era un beneit.

Ayuntamiento de Madrid



El baró de la Pastanaga va dir que el comte de Pocapela era un ximple.



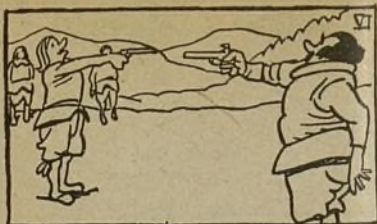
Hi hagué distribució de mormes... i de targetes...



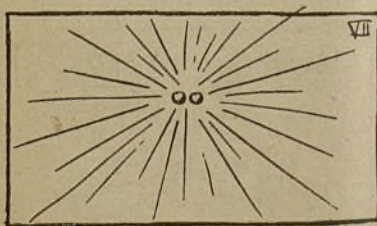
que  
ble.  
i reunió de padrins per escatir la ma-  
nera de què es rompessin el baptisme  
amb totes les de la llei.



s...  
«A pistola, a vint passes, demà al  
matí a les Planes.»



En guàrdia... apuntin... foc!



Tots dos havien apuntat tan bé que  
les bales es trobaren a mig camí, to-  
paren, reboteren



i anaren a matar dues perdius que volaven per allà.



A l'àpat de reconciliació el plat principal fou de perdiu amb cols.

## La velleta

*(Traduït de l'alemany)*

**U**NA vegada hi havia en una gran ciutat una velleta que es passava els dies sola, tancada en la seva cambra, pensant sempre en el seu passat. Havia perdut primer el seu marit, després els seus dos fills, més tard tots els seus parents, un a un, i finalment, feia poc havia mort el seu darrer amic, fins a quedar-se completament sola, de manera que no era estrany que sempre estés trista. Sobretot el que més l'apenava era la pèrdua dels seus dos fills, que Nostre Senyor se n'havia endut a la glòria.

Així  
da va se  
nes en l  
llant-se  
seu dolc  
vestir-se  
Quan  
rejava, p  
altres di



Arrib  
com en  
plena d

Així meditant, un dia a la matinalda va sentir un gran repic de campanes en la propera església, i meravellant-se d'aquell so de festa, enmig del seu dolor, va encendre el llum i va vestir-se per a anar a l'església.

Quan sortí de casa seva, tot just clarejava, però amb una llum distinta dels altres dies, una llum blanca i viva.



Arriba a l'església i era tota encesa, com en les grans solemnitats, i a més, plena de gent, i tots els llocs ocupats.

Se'n va cap al seu, com de costum, i tampoc hi havia un lloc lliure.

Llavors va començar a mirar estranyada a tothom, i resultà que allí hi havia tots els seus parents, amics i coneguts que havien mort, però tots amb cara més pàl·lida, i muts, immòbils.

De repent es sent un vent fred i tots comencen a desaparèixer, menys una ombra que es va quedar sola, i dirigint-se a la dona va dir-li:

—Mira, allà darrera l'altar hi veuràs els teus fills.

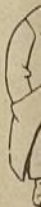
La velleta mira i veu, efectivament, els seus dos fillets: l'un estava escanyat penjant d'una forca, l'altre mort i trossejat per una roda d'una màquina.

—Veus?—va dir l'ombra—. Així es tarien si haguessin viscut i Déu no els hauria volgut a la glòria, perquè haurien mort impenitents.

La velleta se'n va anar tremolant cap a casa seva, s'agenollà i donà gràcies a Déu d'haver fet totes les coses a propòsit, prometent resignar-se i de-

mana  
design

Poc  
lalta i  
panyia



—e  
—l  
sabata  
—e  
aques  
—l

manant perdó per no haver comprès els designis del cel.

Pocs dies després va sentir-se malalta i va morir, anant així a fer companyia als seus enyorats fills.

E. S. i LL. *Trad.*



—¿Els Reis no t'han portat res?

—I això que hi vaig posar aquestes sabatasses tan grosses.

—¿I què volies que t'hi posessin en aquestes sabates, si són tan velles?

—Mitges soles i talons.

EL GATET

*A En Josep Picart*

Quan tot just despunta l'alba  
i se sent el cant del gall,  
la mixeta ja es passeja  
pis amunt i pis avall.  
Matinera com cap altre,  
s'ha rentat i pentinat;  
no hi ha bèstia més mansoia  
ni més neta que el meu gat!  
Duu un collar de cinta rosa  
i a la cua un llacet blau;  
fa «rum, rum» si l'acaronen,  
si s'enfada, «marramau...!»  
Per haver les botifarres,  
mira sempre de reüll;  
si els rodets ens ensopega,  
ai Déu meu, quin bat-i-bull!  
Prô per 'xò, jo mai li pego:  
com l'estimo el meu gatet!  
Jo l'estimo i ell m'estima;  
és tan negre i petitet!  
Som amics des de naixença;  
juguem sempre com dos nins;

me  
pr

T



En  
garrafa

mentre vingui la mixeta,  
prepareu-vos, ratolins!

AGUSTÍ ESCLASANS I FOLCH

---

## TRENCA- CLOSQUES



En aquest dibuix hi ha set faltes  
garrafals. Vejam si sabeu trobar-les.

# LOGOGRIF NUMERIC

1	2	3	4	5	6	7	Nom d'home
	3	4	1	2	5	5	Animal
		3	7	2	1	6	Part de la casa
			3	4	3	4	Fruit estranger
				1	2	7	Els ocells en fan
					4	7	Aliment
						5	Consonant

F. SALVADÓ



Don Panxo llegia el diari al jardí i tres  
xicots entremaliats li tiren un tomàtec.



Ell s  
pot atr

Ara  
perquè



Ell surt tot enujat, però com que no els pot atrapar, es mofen d'ell.



Ara rumia la manera d'escarmentar-los, perquè els tomàtecs no li plauen.



Prepara una trampa magnífica al jardí.



amb una galleda plena d'aigua



i es posa a cantar havaneres. Els xicots  
pugen a la paret per escarnir-lo.



Llavors ell es posa a saltar i ballar amb  
gran gatzara dels xicots

— 16 (c) —



i acaba per donar salts estrafolaris en direcció a la paret,



fins que salta sobre el tauló i engega la galleda d'aigua sobre els burletes.